

ת"פ 58445/06/17 - מדינת ישראל נגד ג'ירמה מולה

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 58445-06-17 מדינת ישראל נ' מולה

בפני כבוד השופטת אושריה הובר היימן
בעвин: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ג'ירמה מולה

הנאשמים

זכור דין

האישום וההרשעה

1. ביום 27.01.2019 הורשע הנאשם, לאחר שמיית ראיות, בעבירה של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

2. בבסיס הרשעה - דברי איום שהפנה הנאשם כלפי הפקחים הירוניים ספר צבי ומאור שמואל וכנגד השוטר אליעזר מkonnet.

3. לפי כתוב האישום שבו הורשע הנאשם, ביום 29.5.17 בשעה 3:30 או בסמוך לכך, בגין הסנהדרין השוכן ברח' גיבורי היל בעיר יבנה, שהוא הנאשם היחיד עם טMSGן קאטו (להלן: "טMSGן") ואחרים.

בנסיבות אלו ולאחר שהתקבל אירוע על הקמת רعش, הגיעו למקום הפקחים ספר צבי, מאור שמואל, דודי חיים והשוטר אליעזר מkonnet. בעת שרשם הפקח דודי חיים דו"ח על הקמת רعش לטMSGן, אמר הנאשם לספר, מאור ודוד כי "אני רואה כל אחד ממכם בחוף הים, בלי מדים ואתם תפגעו" וכן "אני מאמין לכם שתתפגעו כמו בפיוגע". בשלב זה, הודיע אליעזר לנאים כי הוא מעוכב. בתגובה אמר הנאשם "אם אני כבר מקבל דו"ח אתם תתפוצץ".

מיד ובסמוך לכך, ניגש הנאשם אל ספר ובעודו נצמד אליה אמר לה "אני מכיר אותך, אני אפגע לך בהמלן עובdotך".

בהמשך, בתחנת המשטרה, אמר הנאשם לאלייעזר "אל תdag אנהנו ניפגש אני אdag שיהיה לך טוב".

חוות דעת הממונה על עבודות שירות ותסקירים שירות המבחן:

- .4. לאחר מתן הכרעת הדין, במסגרת הדיון אשר נקבע לשימוש טיעונים לעונש, עתירה ב"כ הנאשם, כי בית המשפט יורה על מתן תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם, חרף העובדה שהורשע לאחר ניהול הוכחות, זאת בשל נסיבותו האישיות והעובדת שעומד כנגדו עונש מסר על תנאי בר הפעלה בן 5 חודשים. בהחלטתי מיום 04.03.19, על אף התנגדות המאשימה, הורייתי על מתן תסקיר שירות המבחן וזאת כר נדחה מועד שימוש הטיעונים לעונש.
- .5. בתסקיר אשר הוגש ביום 19.07.19, נכתב כי נעשו מספר נסיבות ע"י גורמי המבחן לזמן את הנאשם לפגישה, אשר לא צלחו. בשיחת טלפון שקיים עימיו ביום 19.05.19 מסר הנאשם כי הוא ישב שבעה על אחיו שנפטר וכן אינו יכול להגיע לפגישה. לאחר האמור, הנאשם לא יצר ביוזמתו קשר עם קצינת המבחן ולפגישה בהתאםה עברו ליום 30.05.19, לא התיציב ולא יצר כל קשר.
- .6. בדיון שהתקיים ביום 10.07.19, טענה ב"כ הנאשם כי היעדרותו של הנאשם מהפגישה וחוסר יצירת הקשר עימו נבעה מצוקתו ובפרט מהטרגדיה שאירעה במשפחה עם מותו של אחיו, ועתירה כי בית המשפט יתן למנם הזדמנות נוספת להתייצב לפני קצינת המבחן. ב"כ המאשימה התנגדה לבקשתה. לאחר שהצהיר הנאשם לפרוטוקול, כי הוא מעוניין להתייצב בשירות המבחן וכי ברצונו לקבל כלים והכוונה טיפולית, נעתרתי לביקשת הסניגורית והורייתי על דחיה שנייה של מועד השימוש לעונש לשם מתן תסקיר שירות המבחן בעניינו.
- .7. ביום **31.01.19** ניתן תסקיר ראשון בעניינו של הנאשם. בפתח התסקיר נכתב, כי הנאשם התקשה לשתוף פעולה באופן מלא, הגיע לפגישה אבחון אחת ולפגישות נוספות להן זמן לא להתיצב מסיבות שונות. **ביחס לרקע האישי** של הנאשם, נכתב כי הוא בן 28, ליד אתיפיה אשר עליה ארוכה עם אמו בהיותו בן חודש ימים. הנאשם השתלב במסגרות חינוך והשלים 12 שנים למד ללא תעודת בגרות, ללא בעיות התנהגות ומשמעת. הנאשם החל שירות צבאי סדיר, אך שוחרר בשחרור מוקדם, על רקע מצבה הסוציאו-אקונומי המורכב של משפחתו. לאחר מכן עבד בעבודות שונות, תאר רצף תעסוקות ארך התקשה להתמיד באומה עבודה מעבר למספר חודשים. הנאשם מסר, כי הוא מתמודד עם תלותם חובות שלו ושל אחיו. בעת מתן התסקיר, לא עבד תקופה של כ - 7 חודשים, לדבריו בשל הצורך לסייע לאימו בשל מצבה הרפואי. אביו של הנאשם מתגורר באתיופיה ואינו בקשר עימיו. אימו התהנתה פערם נספות ולן אחיהם למחצה. **ביחס לעברו הפלילי**, ציין כי לנאים 4 הרשעות קומות, במהלך השנים 2008 - 2014 בגין ביצוע עבירות שונות בתחום התעבורה, שביל'ר, רכוש, אלימות והפרעות לשוטר. בגין עבירות אלו נדון לעונשים שונים, לרבות שני מאסרים בפועל, האخرן משנת 2010.

בתסקיר ציין, כי בפגישה הבזetta אליה התיציב הנאשם, התקשה לשתוף פעולה ולפיקח נמנע משירות המבחן להעמק עימיו באשר להתייחסותו ולהתנהגותו באירוע נשוא התקיק דין. התרשםות שירות המבחן היא, כי הנאשם עוסק במורכבותו המשפחתית ומתקשה לקדם עצמו במישורי חייו השונים. שירות המבחן התרשם עוד, כי מצערותו ולאחריו שנים נטל על עצמו הנאשם תפkidim הורים בبيתו, כשניכר כי אימו התקשתה להוות עבורו דמות מכונית ולהציג גבולות להתנהגותו כנער וכבוגר. **כגורמים מעלי סיכון**, התחשב שירות המבחן ביצוע העבירה

נושא הדיון, כמו גם בעברו הפלילי, בהעדר יציבותו לאורך שנים במישור הלימודי והתעסוקתי וקשהו התפקודים והעובדת שלאורך השנים נטל על עצמו תפקודים אשר אינם תואמים את בשלותו ומסוגלותו. בנוסף, נשקלו קשייו לשתף פעולה עם גורמי המבחן במהלך האבחון. **כגורמים מעלי סיכוי לשיקום**, נשקללה האחוריות שambilא הנאשם כלפי בני משפחתו ומצבם והעובדת שמאז המקירה, לא נפתחו כנגד הנאשם תיקים נוספים.

במסגרת המלצה שירות המבחן, נכתב כי בשל קשייו של הנאשם לשתף פעולה, אין אפשרות השירות המבחן להעיר בוופן מלא את מצבו הנוכחי ולבחון צורך בהתאם. יחד עם זאת, נוכח התמודדותו עם קשיים במסגרת המשפחה, גילו הצעיר, לצד המוטיבציה הראשונית לשינוי אשר ביטה בפני גורמי המבחן לשקם את חייו במישורים שונים, המליץ שירות המבחן על דחית הדין בעניינו לתקופה בת 3 חודשים, לצורך בוחנת מסוגלוותו לשיתוף פעולה ושילובו בתוכנית טיפולית ובכפוף להתחייבותו במסגרת הדין לשתף פעולה ולהגיע לפגישות.

8. בהמשך, בדיון שהתקיים ביום 10.11.19, עתירה ב"כ הנאשם, כי בית המשפט יקבל את המלצה שירות המבחן וידחה את מועד הטיעונים לעונש, פעם נוספת, על מנת לאפשר לנאשם להשתלב בהליך טיפול. ב"כ המשימה התנגדה לבקשתה. הנאשם טען לפרוטוקול, כי הגיע לשגיאה אחת ואילו לאחרת לא יכול היה להגיע בשל נסיבות אישיות, וכי הוא בטוח שકצינית המבחן יכולה לעזור לו. הנאשם הבahir, כי הוא מבין שהוא חייב להתגייס להליך הטיפולי כדי שיצלח. בהחלטתי מאותו היום, נעתרתי שוב לבקשתה למתן הזדמנויות נוספות לנאשם, בשים לב למוטיבציה הראשונית לשינוי שביטה הנאשם ולאור המלצה שירות המבחן, והוריתי על דחית מועד הטיעונים לעונש ועל מתן תסקير נוסף בעניינו של הנאשם.

9. בהתאם להחלטתי, ניתן **ביום 12.02.20** תסקיר נוסף בעניינו של הנאשם. בפתח התסקיר צוין, כי בתקופת הדחיה לא נפתחו כנגד הנאשם תיקים נוספים. בהמשך צוין, כי קויימה פגישה עם הנאשם. בפגישה ציין הנאשם, כי הוא עובד בתחום ההובלות, בוופן שאינו מוסדר, וממשיך לסייע בפרנסת הבית. ביחס לעבירה נשוא כתוב האישום, נכתב כי התרשומות שירות המבחן היא שהנאשם לוקח אחריות חלקית על ביצוע העבירה, ותיאר כי נסח תחשוה של חוסר נראות וחוסר התחשבות של השוטר התקשה לווסת כעסיו והגיב בתוקפנות, באימפרוביזיות ומתח סער רגשות. יחד עם זאת, הנאשם שלל כי אים על השוטרים. הנאשם ביטה אכבה מעצמו, חרטה על התנהגותו התקופנית, נוכח הבנתו כי התנהגות זו פוגעת בו. הנאשם הסביר, כי מזה מספר שנים הוא משקיע מאמצים להתנהל בוופן תקין והימנע ממצבי סיכון. הנאשם שלל שימוש בסמים, הסכים לנטיית דגימת שתן, אך לא התיציב לבדיקה אף שהמועד תואם עימיו מראש.

על פי התסקיר, בראשית תקופת הדחיה, התקבל הרושם שהנאשם יוכל לשתף פעולה ולערוך הליך של התבוננות עצמי ביקורתית ואף ביטה מוטיבציה מילולית, בנוסף כי הינו זוקק לסייע בשאר מישורי חייו, ונשקללה האפשרות להפנותו לטיפול של עו"ס באזרע מגורי. יחד עם זאת, בהמשך תקופת הדחיה, הנאשם התקשה לשתף פעולה עם דרישות שירות המבחן, נעשו נסירות ליצור עימו קשר, אשר לא צלחו, והנאשם עצמו לא יזם קשר עם השירות.

כתב בתסקיר, כי במצב המתואר, נוכח קשייו המשמעותיים של הנאשם לשתף פעולה עם דרישות

שירות המבחן, העדר אינדיקציה באשר לשימוש בסמים, שניכר הפער בין המוטיבציה שהביע הנאשם בעל פה להשתלב בהליך שיקומי, לבין התנהלותו בפועל, וכאשר הקשר עם שירות המבחן אינו מהו גורם מדרבן די עבור

הנאשם, אין בידי שירות המבחן לבוא בהמלצת שיקומית-טיפולית בעניינו ואף לא בהמלצת לעניין הארכת המעת התלויה ועומד כנגדו. לאור האמור, המליץ שירות המבחן על הטלת עונשה מוחשית, לצד עונש מוותנה, אשר יהווה עבورو גבול ברור ומרתיע להישנות ביצוע עבודות נוספות בעתיד. בנוסף, לאור מצבו הכלכלי המורכב, המליץ שירות המבחן על הטלת התחייבות כספית ולא על הטלת פיזי כספי למתלוונים. שירות המבחן המליץ עוד, כי בשיקולי העונשה ילקח בחשבון גילו הצעיר, העובדה שמאז ביצע את העבירה נשוא הדיון לא נפתחו כנגדו תיקים נוספים, כמו גם העובדה שהינו מסיע בפרנסת הבית.

10. בדיון שהתקיים ביום 19.02.2019, הוריתי על מנת חוות דעת הממונה על עבודות שירות בעניינו של הנאשם, לביקשת ב"כ הנאשם וחיף התנגדות ב"כ המאשימה.

11. **ביום 11.03.2019** הוגשה הודעת הממונה על עבודות שירות, לפיה הנאשם לא התקציב לראיון התאמת ל העבודות שירות. בהמשך, נדחה הדיון אשר היה קבוע ליום 05.04.20, בעטין של תקנות שעת חירום, מה שאפשר זימונו הנוסף של הנאשם לפני הממונה על העבודות שירות. **ביום 10.6.2019**, ניתנה חוות דעת הממונה על עבודות שירות. עפ"י חוות הדעת, הנאשם הביע רצון לבצע עבודות שירות ונמצא כשיר לכך, רפואיות וכן מבחינת משטרת ישראל. עוד צוין בחוות הדעת, כי בעבר ריצהו הנאשם שני מאסרים בעבודות שירות - בשנת 2014, ריצה 45 ימי עבודות שירות, לא התקציב באופן סדיר לעבודה ותפקודו היה לקוי; בשנת 2010 נשבט לשישה חודשים עבודות שירות, תפקודו היה לקוי, הוא נעדר מספר רב של ימים ולאחר זאת בוצעה הפסקה מנהלית והוא סיים לרצות את עונשו מאחריו סורג ובריח. לפיכך, לאור קשייו הכלכליים והמשפחתיים, הערכת הממונה על עבודות שירות היא כי הנאשם יתקשה לרצות עונש מאסר בעבודות שירות.

טייעוני הצדדים לעונש

12. **ב"כ המאשימה**, טענה כי הנאשם פגע בערכיהם חברתיים של שמירה על שלמות גופם של השוטר והפקחים, זכותם שלא יווננה כלפיהם מלל מאים בעת مليות תפקידם והגנה על כבודם של משרתי הציבור. בטיעוניה, عمדה על חומרת העבירה בה הורשע הנאשם ועבורי הפלילי העשיר הרלוונטי. נטען, כי הפגיעה בערכיהם החברתיים המוגנים במקרה דנא הייתה ברף גבוהה וזאת בשל חומרת האיומים שהשמיע הנאשם, תוך שהוא צועק ומשתולל. האיומים כללו גם איום בהتانגות ולא פסקו במקרה האירוע, אלא המשיכו בתחנת המשטרה, כל זאת כאשר באותה עת עומד לחובת הנאשם מותנה בר הפעלה, אשר לא מנע ממנו מהשmiss את האיומים.

13. לעניין מתחם העונשה, הפנתה ב"כ המאשימה לפסקי דין כמפורט בפרוטוקול הדיון, וטענה למתחם הנע בין בין 6 חודשים מאסר שיכול וירצזו בדרך של עבודות שירות ועד 18 חודשים מאסר בפועל.

14. התובעת צינה את נסיבותו האישיות של הנאשם, גילו, הרשעותיו הקודומות, המעת התלויה ועומד כנגדו, אשר לא היה די בו בכדי להרטיע את הנאשם מלבצע את העבירה.

15. התובעת הפנתה למסקירה שירות המבחן, ממנו נלמד שהנאשם אינו לוקח אחריות למשעו וממשיך להכחיש שאיים על שוטרים. אף שנוצר הרושם הראשון, כי הנאשם נכון לשתף פעולה עם שירות המבחן, ולהתחליל הילך של התבוננות עצמית על התנהלותו, בפועל התקשה לשתף פעולה, לא יצר קשר מיוזמתו עם שירות המבחן ולא ניתן היה ליצור עמו קשר. לפיכך, שירות המבחן לא בא בהמלצת טיפולית בעניינו ולא המליך על הארכת המאסר על תנאי. ב"כ המאשימה צינה את העובדה שגמ' לפני המmonoה על עבודות שירות נמנע הנאשם מהתייצב תחיליה, וכן צינה את העובדה שUFF¹ חוות הדעת שניתנה בסופה של דבר, עולה הסטורה לפיה הנאשם התקשה בעבר להתמיד עם ביצוע העבודות ואף הופסק ביצוען באחד המקירים תוך שליחתו לסיום ריצו עונשו במאסר בפועל.

16. ב"כ המאשימה התייחסה לניטבותו הכלכליות של הנאשם, אך טענה שאין בהן כדי להביא להקללה בעונשו. נטען כי הנאשם לא עבר הילך שיקומי או טיפול המצדיק סטייה משמעותית ממתחם הענישה ואף שירות המבחן אינם בא בהמלצת להארכת המאסר המותנה.

17. התובעת צינה כי הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות, לא חסר בזמןו של בית המשפט ולמעשה לא לקח אחריות על מעשיו גם לאחר הכרעת הדין בעניינו.

18. התובעת הגישה גיליון הרשותות קודמות (במ/1), גזר הדין בת"פ 15639-06-16 במסגרתו נגזר על הנאשם עונש מאסר מותנה (במ/2) והגישה פסיקה רלוונטית.

19. נטען כי המאשימה סבורה שהנאשם עומד במחצית מתחם העונש ההולם. כמו כן, המאשימה סבורה כי יש להטיל עונש מאסר על תנאי בגין מצטברת לעונש שיינטן בתיק זה שכן לא נמצא טעמי מיזדים שבгинם ניתן להאריך את התנאי או להורות כיירוצה באופן חופף. סופה של דבר התבקש בית המשפט לגזור על הנאשם 10 חודשים מאסר בפועל, להפעיל התנאי במצטבר כך ששסה"כ ירצה הנאשם 15 חודשים מאסר בפועל, מאסר על תנאי בעבירות אלימות במדרג עוון ופשע, וקנס.

20. **ב"כ הנאשם**, ביקש בטיעונו לשים דגש על פרק הזמן שחלף מאז ביצוע העבירה בשנת 2017, אף שהובהר כי אין בכונתו לטעון לכך שיש לזקוף את חלוף הזמן לחובת המאשימה, נטען כי שיקול משמעותי שעל בית המשפט לשקלו הוא כי במהלך התקופה לא נפתחו כנגד הנאשם תיקים נוספים, ולזקוף זאת לזכותו. כן, נטען כי כיום התביעה מבקשת להפעיל מאסר על תנאי כנגד הנאשם, שהוטל בשנת 2014, בגין עבירה משנת 2013. בנסיבות אלו, נטען כי הפעלת התנאי אינה סבירה, מידתית או הגיונית. כן, נטען כי אף שבעברו של הנאשם 4 הרשותות קודמות, לא ניתן לטעון לעבר פלילי מכבד, ולפיכך הפסיקה שהגישה המאשימה אינה רלוונטית בעניינו של הנאשם.

21. הסניגור טען למתחם הענישה הנע, בין הטלת צו של"צ לבן מאסר קצר שיקול וירצה בדרך של עבודות שירות, והגיש פסיקה בעניין.

22. עוד טען ב"כ הנאשם, כי יש לשקל את נסיבותו האישיות של הנאשם, את גילו, את נסיבות חייו המורכבות ואת העובדה שמדובר צער נטול על עצמו את תפkid המפרנס בבית.

23. עוד נטען, כי בנגוד לטענת המאשימה, כי הנאשם אינו נוטל אחריות על מעשיו, הרי נכתב בתסקיר שירות המבחן כי הנאשם הביע חריטה, لكن אחריות - גם אם חלקית - ומסביר שפועל מתוך סערת רגשות. בפני שירות המבחן, ביטא הנאשם אכזבה מעצמו וחרטה על התנהלותו האימפליסיבית ומבחן שכל אלו פוגעים בו עצמו.

24. לפיך, והואיל וכל חדש מסר שיטול על הנאשם יפגע בו ובמשפחהו, גם אם יוטל בדרך של עבודות שירות, טען ב"כ הנאשם, יש להאריך את המאסר המותנה שהוטל עליו, לצד הטלת צו של"צ.

25. **ה הנאשם**, בדברו האחרון, אמר כי הוא מתחרט ומצטער על תגובתו לאירוע המפורט בכתב האישום. כן, טען כי הוא המפרנס היחיד במשפחהו, כי אימו מקבלת קצבת ביטוח לאומי, אחיו הקטן הינו חיל ומקבל משכורת צבאית, ואחיו הנוסף "בין עובדות". אחיו הגדל של הנאשם, נפטר, ולכן לדבריו בשל הצורך שלו להמשיך לעבוד, בิกש שיטול עליו צו של"צ.

דין והכרעה

26. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. תחילה, אקבע את מתחמי הענישה ההולמים למשיע העבירות שביצוע הנאשם. לאחר מכן, אקבע את העונש המתאים לנאם, בהתחשב בנסיבותיו, בצוරם בהרעתו ואחריהם כמותו, ובכלל זה אבחן האם ראוי כי העונש יחרוג ממתחמי הענישה (ע"פ 29/2018 **דבש נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 18.7.2013); ע"פ 1903/13 **עיאשה נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 14.7.2013); ע"פ 1323/13 **חסן נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 5.6.2013)).

מתחם הענישה ההולם

27. מתחם העונש ההולם נקבע בהתאם לעקרון ההלימה כפי שהוגדר בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, ולצורך כך על בית המשפט להתחשב בשלושת אלה: בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירה ובמידת הפגיעה בהם; בנסיבות הקשורות ביצוע העבירה ומידת אשמו של הנאשם; בנסיבות הענישה הנהוגה (ע"פ 8641/12 **سعد נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 5.8.2013)). אעמד להלן על מרכיביו השונים של מתחם העונש ההולם:

28. **הערכים החברתיים שנפגעו** ביצוע עבירה אiomים, לצד קבע המחוקק עונש מרבי של שלוש שנים מסר, הינם שלום הציבור, שלמות נפשו, ביטחונו, חירותו פועלתו וחופש בחירתו של כל פרט.

29. **מידת הפגיעה בערכיהם החברתיים המוגנים** במקורה דנא הנה משמעותית. הנאשם השמייע איזמים חמורים כלפי פקחים, בעת שלאו ביקשו לבצע את עבודתם ולהשב סדר ציבורי על כנו, ובמהמשך כגד שוטר בתוך תחנת המשטרה. יש לשوت חומרה יתרה לעבירות המבוצעת נגד בעלי תפקיד ציבורי, כגון כוחות הביטחון, פקחים ושוטרים הפועלים לעיתים מזמנות תוך חירוף נפש לשמירה על השקט והבטיחן לאזרחי המדינה (ראו למשל: רע"פ 2038/04 **лем נ' מדינת ישראל**, פ"ד ס(4) 96; רע"פ 88/103 **ליקטמן נ' מדינת ישראל**, פ"ד מג(3) 373).

על חומרת העבירות ניתן למוד מדברי בית המשפט העליון (כב' הש' ג'ובראן) ברע"פ 11/1922 **رحمימוב נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 17.3.2011):

" **הציבור** נותן את מבטו בעובי הציבור ונצח החוק, וטובת הציבור מחייבת כי יובטח להם שיוכלו למלא את תפקידם ללא מORA ולא פחד מבعلي אגרוף, מתוקפנים ומאיימים. لكن הכרח להטיל עונשה של ממש, גם למען ישמעו ויראו... בתקופה המתאפיינת בגליל אלימות פיזית ומילולית כלפי עובדי ציבור, שומה להגן על השירות הציבורי ועל עובדי הציבור מפני פגיעה בלתי ראייה בכבודם ובמעמדם... על כן בתי המשפט מחויבים להכבד את ידם ולתת עונשים מرتיעים".

אמנם מטיבה, עבירת האיזומים אינה פוגעת פיזית בקורבנה, אך היא טומנת בחובה אלמנט חמיר של אימה והשפה, אשר דורש עונשה מרתיעה.

ראו בעניין זה רע"פ 88/103 **ליקטמן נ' מדינת ישראל**, פ"ד מג(3) 373, כאמור:

"...**איןטרס** החברה הוא להגן על שלות נפשו של הפרט... מפני מעשי הפחדה והקנאה שלא כדין. איןטרס חברתי נוסף אף הוא מוגן בעקיפין בעבירה זו, והוא נוגע לחופש הפעולה והבחירה של הפרט... בידוע הוא, שבמקרים רבים מושמעים איזומים Per se מסווגה להtanegotot המצופה מן המאויים. נמצא, כי סעיף 192 מקדים רפואי למכה ומונע מלכתחילה פגיעה עתידית בחירות הפעולה של הזולת".

וכן, רע"פ 2038/04 **лем נ' מדינת ישראל**, פ"ד ס(4) 96, שם נקבע כי:

" **האיזום** הוא, אפוא, ביטוי שהמשפט מטיל עליו מגבלות תוך פגעה בחופש הביטוי וזאת, כדי להגן על ערכיהם אחרים ובهم שלות נפשו, בטחונו וחירות פעולתו של הפרט. האיזום מסכן את חירות פועלתו של הפרט שכן, פעמים רבות, כרוך האיזום גם בצייפה להtanegotot מסוימת מצד המאויים

שהמאמים מבקש להשיג באמצעות השמעת האיом.

30. **בבחינת הנسبות הקשורות ביצוע העבירה** (סעיף 40(ט) לחוק העונשין), מצאתו להbias בכלל חשבון, את תוכן האמירות, המסר הגלום בהן, נסיבות אמירתן והאופן שבו הופנו לפקחים ולשוטר. מדובר באמירות מאיות חמורות, בהן הנאשם " מבתיח" לפקחים ולשוטר שמצא אותם שלא בשעת مليית תפקידם וכי יובילו להם, لكن הוסיף הנאשם איום בהתקנות. את אלו ביצוע הנאשם בשעה שבה ביקש הפקחים והשוטר לאכוף סדר ולהפסיק הקמת רעש, בשעות לילה מאוחרות. באותה העת, הוקמה במקום מרhmaה ע"י הנאשם וחבריו, החברים הקיפו את אחד הפקחים וצעקו עליו שיחדל מרישום הדז"ח. כפי שקבעתי בהכרעת הדיון, כאשר הגיעו יותר הפקחים והשוטר למקום, הנאשם צעק, השתול והתלהם, אמר לשוטר ולפקחים את דברי האיומ ואיים גם בהתקנות. עוד קבעתי, כי האיומים שהושמעו היו קונקרטיים, ממשיים, ונועדו להטיל מORA על הפקחים והשוטר בהתקנות. ווד קבעתי, כי האיומים שהושמעו היו קוניקטיביים, ממשיים, ונוצעו את המקום מבלתי לאכוף את הסדר. אם לא די ובמטרה למנוע מהם לבצע את תפקידם ולהפחידם כך שייעזבו את המקום מבלתי לאכוף את הסדר. כאמור, גם אם נאמרו דבריו של הנאשם 'בעינא דרייתה' במקום האירוע, טענה זו ודאי לא יכולה להישמע ביחס לדברי האיום שנאמרו לשוטר בתחנת המשטרה.

31. מדיניות הענישה הנהוגה בעבירה זו מתחשבת בצורך במאבק בנוגע האלים המילולית שפשה בחברה הישראלית ככלל ומתקיים של בית המשפט להעביר מסר ברור, באמצעות השחת עונשים מוחשיים, על מי שבוחר לפטור את קשיו האישים באמצעות פגעה קשה בשלות נפשו של אחר. מעשי אלימות, אף אלה הבאים לידי ביטוי באופן מילולי בלבד, מティלים מORA, אימה ופחד על קורבנות העבירה.

32. עינתי בפסק דין שהוגשו ע"י ב"כ הצדדים ובפסק דין נוספים. עיון במקרים של עבירות איומים אשר נדונו בפסקה, מעלה כי הוטלו עונשים בהיקף רחב, המשתרע מענישה צופה פנוי עתיד ועד למסר בפועל למשך מספר חודשים, בצוירוף מסר על תנאי וקנס בסכומים גבוהים. כך למשל:

א. בראע"פ 13/8062 **אלכס ברזק נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 9.4.2014), נדחתה בקשה רשות ערעור של הנאשם אשר הורשע, לאחר שמיית הוכחות, ביצוע עבירות של איומים כלפי שוטרים והעלבת עובד ציבור וזכה מחמת הספק מעבירה של תקיפה שוטר. בערכאה הדינונית נקבע **מתחם ענישה הולם שנע בין 3 חודשים ל-6 חודשים מסר בפועל, לצד עונשים נלוויים**. על הנאשם, נעדר עבר פלילי, הוטלו **3 חודשים מסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, מסרים מותנים, קנס ופייצוי**.

ב. עפ"ג (מרכז) 16-11-12107 **צאלח עלאה נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 23.4.2017), נדחה ערעורו של הנאשם אשר הורשע ביצוע שתי עבירות איומים כלפי אישתו ובנו אשר בוצעו באמצעות הטלפון בהיותו אסיר בכלא. בערכאה הדינונית נקבע מתחם ענישה שנע בין **מסר לריצוי בעבודות שירות ועד 12 חודשים מסר בפועל**. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **7 חודשים מסר בפועל**, ומסר מותנה.

ג. בע"פ (נצ') 2434-06-16 **מדינת ישראל נ' מוחמד עומר** (ניתן ביום 5.7.2016), התקבל, במסגרת הסדר, ערעור מאשרה על קלות עונשו של נאש אשר הורשע, לאחר שמיית הוכחות, בעבירה של איומים, שבוצעה בין כותלי הכלא כלפי סוהר. בערכאה הדינית נקבע **מתחם ענישה הולם שנע בין חודש מססר בפועל ועד 9 חודשים מססר בפועל**. בערכאה הדינית הוטלו על הנאש, בעל עבר פלילי, 5 חודשים מססר בפועל והופעלו מאסרים מותנים בחופף ובמצטבר ובסה"כ נידון הנאש ל-9 חודשים מססר בפועל. בערכאת הערעור הוגדל העונש ל-7 חודשים מססר בפועל והופעלו מאסרים מותנים בחופף ובמצטבר, כך שבמשך הכל הוטלו על הנאש 18 חודשים מססר בפועל, כאשר שלושה מהם ריצה בחופף לעונש מססר שריצה באותה עת והיתר במצטבר.

ד. בע"פ (נצ') 55743-06-15 **שפדייה סימנדוב נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 6.10.2015), התקבל באופן חלקו ערעורו של נאש אשר הורשע, לאחר שמיית הוכחות, בביצוע שלוש עבירות איומיים כלפי שוטרים, בכך שהתקשר מתוך כותלי בית הכלא בו ריצה עונש מססר, אל חוקרי תחנת משטרת ואים על חוקר שהיה מעורב בחקירת האירוע הפלילי שבಗינו נדון וריצה את עונשו. בערכאה הדינית נקבע **מתחם ענישה הולם שנע בין 6 חודשים מססר בפועל שירוצה בעבודות שירות ועד 24 חודשים מססר בפועל לצד עונשים נלווים**. על הנאש, בעל עבר פלילי, הוטל בערכאה הדינית, מאסר לתקופה של 18 חודשים מתוכם 15 חודשים במצטבר לעונשי מססר שריצה באותה עת ו-3 חודשים בחופף ומאסר מותנה. בית המשפט המחווי מצא לזכות מחמת הספק את הנאש מاثת שלוש עבירות איומיים בהן הורשע, בהתאם **הפחתת את עונשו ל-12 חודשים מססר בפועל**, כאשר 10 חודשים מתוכם ירצו במצטבר לעונש המאסר בפועל אותו הוא ריצה באותה עת.

ה. בת"פ (ק"ש) 31364-11-15 **تبיעות צפת נ' דוד שמעון חמו** (ניתן ביום 17.7.2017), הורשע נאש על יסוד הודהתו במסגרת הסדר, בביצוע עבירה של איומים והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, בכך שאים על שוטרים אשר ביקשו לבצע בדיקת רישונות וסרב להתלוות אליהם לתחנת המשטרה. נקבע **מתחם ענישה הולם שנע בין מססר על תנאי ועד 10 חודשים מססר בפועל**. על הנאש, בעל עבר פלילי, בשל היותו מטופל בילד בן 11, הוטלו **הארכת עונש מססר מותנה לתקופה של 12 חודשים**, צו מבחן למשך שנה והתחייבות כספית.

ו. בת"פ (ו-מ) 15210-11-14 **מדינת ישראל נ' אבישי מזרחי** (ניתן ביום 16.2.2015), הורשע נאש על יסוד הודהתו, בביצוע עבירה של התנהגות פסולה במקום ציבור ובלתי עבירות של איומים. הנאש השמיע איומיים כלפי שוטרים במספר הזדמנויות בין היתר במהלך עיכובו לתחנת המשטרה ובמהלך דיון בבית המשפט וכן השמיע איומיים כלפי שופט בבית משפט. בגין כל אחד מהאירועים נקבע **מתחם ענישה הולם שנע בין מססר קצר בפועל ועד מספר חד ספרי גבוה של חודשים מססר בפועל**. על הנאש, בעל עבר פלילי, הוטלו **9 חודשים מססר בפועל** ומאסר מותנה.

ז. בת"פ (ק"ש) 25020-02-14 **تبיעות צפת נ' מלאק הייב ואח'** (ניתן ביום 11.2.2015 וביום 7.5.2015), הורשעו שני נאים על יסוד הודהתם, במסגרת הסדר, בביצוע עבירות איומיים כלפי שוטרים

שעיכבו אותם בשל נהיגה ברכב ללא חגורות בטיחות. על נאשם 1, בעל עבר פלילי הוטלו **3 חודשים מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות**, מאסר מותנה וקנס. על הנאשם 2, בעל עבר פלילי, הוטלו **3 חודשים מאסר בפועל**, מאסר מותנה והתחייבות כספית.

ח. בת"פ (ב"ש) 53372-11-11 מדינת ישראל נ' אברהם (אבי) ינקו (ניתן ביום 1.7.2013), הורשע נאשם על יסוד הودאותו, במסגרת הסדר, בביצוע עבירות אiomים כלפי עורך דין. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטל **מאסר מותנה לתקופה של 5 חודשים ופייצוי**.

ט. בת"פ (עכו) 1202-03-12 מדינת ישראל נ' מופק שאהין (ניתן ביום 28.5.2013), הורשע נאשם על יסוד הודאותו בביצוע עבירות של אiomים והכשלת שוטר בעת مليוי תפקידו, בכך שבעת שנаг ברכבו ונעצר לבדיקה שగרתית איים על שוטרים שעסקו בבדיקות שגרתיות לכלי רכב ודחף אחד מהם. נקבע **מתבחן ענישה הולם שנע בין מאסר מותנה לתקופה של 4 חודשים ומעלה ועד למאסר בפועל לתקופה של עד 6 חודשים, לצד עונשים נלוויים**. על הנאשם, נעדר עבר פלילי, הוטל **מאסר מותנה לתקופה של 5 חודשים** והתחייבות כספית.

י. בת"פ (רמ') 10-06-38849 מדינת ישראל נ' ציון אביטל (ניתן ביום 3.4.2013), הורשע נאשם לאחר שמיעת ראיות, בביצוע עבירה של אiomים כלפי שופט היושבת בדיון. נקבע מתבחן ענישה הולם שנע בין **מאסר על תנאי ל- 12 חודשים מאסר בפועל**. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **6 חודשים מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות**, מאסר מותנה וקנס.

12. מכל המקבץ, סבורני כי מתבחן העונש ההולם לעבירות שבוצעו על ידי הנאשם, בנסיבות המפורטוות, נع בין מאסר מותנה לבין 12 חודשים מאסר בפועל, לצד ענישה מרתיעה וענישה כלכלית.

האם יש מקום לחריגת מגבלות מתבחן הענישה?

33. כאמור, על בית המשפט לבחון האם ראוי לחרוג מן המתבחן בשל שיקולי שיקום המהווים שיקול לኮלה (סעיף 40 לחוק העונשין); או אולי, לחרוג מן המתבחן בשל הצורך להגנה על שלום הציבור המהווה שיקול לחומרה (סעיף 40ה לחוק העונשין).

34. לא מצאתи הצדקה לחרוג לኮלה מתבחן העונש ההולם, כפי קביעתי, בשל שיקולי שיקום, הנאשם. על אףمامציו לניהול אורח חיים נורטטיבי ויציב, מאז מועד ביצוע העבירה ועד היום, הנאשם מוסיף להתחש לביצוע העבירה אף לאחר שהורשע, נמנע מלבחון לעומק את התנהגותו בעת ביצוע העבירה, ואינו מראה בשלות להליר שיקומי כלשהו. מתוך הבנה לנسبותיו האישיות, המשפחתיות והכלכליות, מוטב זה נקט אורח רוח כלפי הנאשם והעניק לו פעם אחר פעם, **למשך לעולה משנה**, מאז ניתנה הכרעת הדין בעניינו, הזדמנויות להשתלב בהליר טיפול וشكומי. לדאבון הלב, הנאשם לא השכיל ליטול לידי את הכלים לשירות המבחן היה כה חף

لتת לו, נמנע מلשתך פעולה, שוב ושוב נעדר מפגישות להן זמן, לא יצר קשר עם גורמי שירות המבחן ולא אפשר יצירת קשר עמו, נעדר מבדיקת השתן שנקבעה עבורו, והוכיח לאורך כל התקופה כי אין מאחורי המוטיבציה המילולית הראשונית שהביע לטיפול, "שם בח"י המעשה. בהקשר זה, אני דוחה את טענת ב"כ הנאשם כי יש לשקל את החרטה שהביע באזני קצינת המבחן, כי זו נשמעה רק ביחס להבנתו כי מעשי פוגעים **בו עצמו**, והלכה למעשה לא הייתה כל הפנייה של הנאשם באשר לחשיבות מעשייו ובאשר להשלכותיהם על המתלווננים.

35. מנגד, הגעתו למסקנה כי החשש שהנאשם יচזר ויבצע עבירות דומות אינם מצדיק חציית רף מתחם הענישה לחומרה, משיקולי הגנה על שלום הציבור. אי לכך, מכלול השיקולים, לרבות שיקולי הרתעת הנאשם ואחרים כמוותו מפני ביצוע עבירות נוספות (ר' סעיפים 40א ו-40ג לחוק העונשין), יניחו בקביעת העונש המתאים לנאשם בגדרי מתחם הענישה.

נסיבות שאינן הקשורות ביצוע העבירות

36. בଘירת העונש המתאים לנאשם, בהתאם לסעיף 40א לחוק העונשין, יובאו בכלל חשבון נסיבותו האישיות, שאינן הקשורות ביצוע העבירה. בדרך זו חידד תיקון מס' 113 לחוק העונשין את הצורך בהמשך נקיטת שיטת ענישה אינדיוידואלית, הבוחנת נסיבותו של כל מקרה ואדם המובה לדין (ע"פ 433/89 **אטיאס נ' מדינת ישראל**, פ"ד מג(4) 170; ע"פ 5106/99 **אבו ניג'מה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נד(1) 350; רע"פ 3173/09; פראגן נ' **מדינת ישראל** (ניתן ביום 5.5.2009).

37. הנאשםILD 1991 ומעיון ברישומו הפלילי, עולה כי לחובתו 4 הרשעות קודמות, האחרונה מיום 05.11.14 בגין תקיפה שוטר בת מילוי תפקידו והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. בגין עבירה זו הוטל על הנאשם עונש מאסר על תנאי, בר הפעלה, בן 5 חודשים וקנס. עיון בגזר הדין שניתן באותו המקרה (במ/2), מעלה כי מדובר היה באירוע שבו הנאשם, תחת השפעת אלכוהול, יחד עם חבריו, הקיפו שוטר, התקרכבו אליו בצורה מאימה ואחרים דחפו, באותו נסיבותו הודה ונטל אחריות על מעשייו. הנה כי כן, דווקא נסיבותו של המקרה הקודם בו הורשע שבמסגרתו הנאשם הודה ונטל אחריות על מעשייו. ההליך הסתיים בהסדר טיעון, הנאשם דחפו, בעודם נסיבותו הודה ונטל אחריות על מעשייו. הנה כי כן, דווקא נסיבותו של המקרה הקודם בו הורשע הנאשם בעבירות דומות, מלבדות, כי הנאשם לא נרתע להכנס עצמו שוב לסתוואה שבה הוא - יחד עם חבריו - מטליהם כלפי שוטרים, מטליהם כנגדם ומאיים עליהם, והעובדה שעומדת כנגדו מושנה בר הפעלה לא הרתיעה אותו.

38. פרט להרשעה האמור, הנאשם הרשעה מיום 17.09.14, בגין עבירות של תגרה, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ותקיפה הגורמת חבלה של ממש, בגין נגזר עליו עונש מאסר בפועל לתקופה של 45 ימים ורכיבים כספיים. פרט לכך, הנאשם שני הרשעות שניתנו ע"י בית משפט לנער, בגין עבירות של הפרעה לשוטר, החזקת אגרופן או סכין, חבלה במכשיר לרכב, גניבת רכב, שביל"ר ועבירות רכוש. כל אלו נזקפים לחובתו של הנאשם.

39. זאת ועוד, הנאשם הורשע לאחר ניהול הנסיבות, עובדה זו כמובן אינה נזקפת לחובתו, אך בנסיבות אלו לא יזכה

הנאשם להתחשבות הניתנת לנאים שbowרים להודאות וליטול אחריות על מעשיהם. אמנם לפני שירות המבחן ובדברו الآخر הביע הנאשם חרטה על התנהגותו האימפלטיבית, אך הכל תוך הכחשת מעשי האיום, והרושם המתתקבל כי צערו נובע מהתלות הדברים עליו ועל משפחתו ולא מתוך הבנה של חומרת המעשים.

40. הנאשם נמנע מהשתלב בהליך שיקומי וטיפול, גם שניתנו לו הזדמנויות לרוב. זאת ועוד, נראה כי התנהלות זו מאפיינת את הנאשם, שכן כפי העולה מחוות דעת הממונה על עבודות השירות, בשני מקרים קודמים בהם הוטלו על הנאשם עבודות שירות, הנאשם תפרק באופן לחיי, נעדך רבות, ובמקרה אחד אף הופסקו העבודות והוא נשלח לרכיבי יתרת עונשו במאסר בכליה ממשית.

41. לפחות התחשבתי בנסיבות האישיות המורכבות של הנאשם וניסיבותו הכלכליות. הנאשם נוטל חלק משמעותי בפרנסת הבית ובני משפחתו. אימו של הנאשם סובלת מבעיות רפואיות, אביו נפטר באתיופיה ואחיו הגדל נפטר בשנה האחרונות. לדבריו האחרון של הנאשם עולה, כי רמת ההכנסה בבית היא נמוכה ונסמכת על קצבת מל"ל של אימו, הכנסותיהם הדילוגיות של אחיו והכנסתו שלו. כן, התחשבתי בಗלו של הנאשם.

42. בנוסף, לזכותו של הנאשם זקפתו את העבודה שמאז ביצוע העבירה, לפני שלוש שנים, לא הייתה לנאים הסתמכות פלילית נוספת ולא נפתחו כנגדו תיקים חדשים. לעומת זו מלבדות אוטרי, כי הנאשם אכן עושה שימוש לשומר על אורח חיים נורמלי ולהרחק עצמו מח"י עברינותו.

43. באשר לעונש המותנה בר הפעלה התלייתו ועומד כנגד הנאשם - בהתאם לסעיף 55(א) לחוק העונשין, הנאשם שנידון למאסר על תנאי והורשע בשל עבירה נוספת, יופעל המותנה התלייתו ועומד כנגדו. עם זאת, סעיף 56 לחוק העונשין, מתיר לבית המשפט שיקול דעת להאריך את תקופת המאסר המותנה או לחדרה לתקופה נוספת שלא תעלה על שנתיים בנסיבות המניות בו. בעניינו, אין מקבלת את עתרת ב"כ הנאשם להוראות על הארכת המאסר המותנה.

נקבע בפסיקה, כי מטרת העונש המותנה לשמש כהרtauה לנאים, שכן אם הוא ישוב למוטב, ומעשו לא "ישנו", כי אז הוא יזכה לمعنى מיחילה באשר הוא לא "אסר בגין המעשים שבהם הורשע": **"התליית המאסר בתנאים نوعדה לאפשר לבחון את התנהגותו של הנאשם ולדרבונו לציטת לחוק... יתרה מכך, על נאים שנגזר לו מאסר על-תנאי להbia בחשבון כי הפרת התנאי על-ידי ביצועה של עבירה נוספת תגרור תנובה עונשית חמורה מהרגיל, באשר בכלל - כך קובע סעיף 58 לחוק העונשין - הוא ישא בעונש שיטול עליו בשל העבירה המאוחרת במצטבר למאסר המותנה"** (ע"פ 4517/04 מסראווה נ' מדינת ישראל (10.03.05, סעיף 6 לפסק הדין). ומוסיף בהמה"ש: "זאת ועוד, הכלל שנקבע בסעיף 56 לחוק העונשין הוא כי ביצוע עבירת התנאי מפעיל את המאסר המותנה, והוא זה במקרים חריגים בלבד, ורק מטעמים שירשמו, שבית-המשפט יהיה רשאי להוראות על הארכת תקופת התנאי אם שוכנע כי בנסיבות העניין לא יהא זה צודק להפעילו. אמנם, ככל שהפעלת התנאי היא אוטומטית, כך גדול כוחו המרתויע של המאסר המותנה... אולם חרף זאת ניתן שיקול-הදעת לבית-המשפט שלא להפעילו כדי לאפשר לו, מקום שהצדק מחייב זאת, להעניק לנאים הזדמנות נוספת לבית-המשפט לדין הישר, וגם בחיריג זה גלום עקרון ההרtauה" (שם).

בעניינו, השיקולים אוטם הזכיר ב"כ הנאשם בטיעוני, גם בהצטרוף לנטיותיו האישיות והרפואיות של הנאשם, לא היה בהם די כדי להיכנס לגדרי החירג לכל הפעלה של המאסר המותנה. גם אם יטען כי המאסר המותנה ארוך והפעלתו תגרור עונשה חמורה ממה שהיא צריכה להיגזר על הנאשם בשל העבירה ש做过, יש לזכור, כי התנאי הוטל עליו בשל העבירה הקודמת שביצע ובהתחשב בחומרתה. מכל מקום, יוער כי בנסיבות העניין, בשים לב למתחם העונשה ולכל נסיבותו של הנאשם, אין סבורה כי הפעלת המאסר המותנה תוביל במקרה דנן לעונשה מופחת בחומרתה כלל ועיקר. כך או כן, הכל הוא, כי עצם אורכו של עונש המאסר על תנאי שהוטל בגין הליך קודם אינו טעם מיוחד להארכו (ר' רע"פ 2801/14 **קניבי מארד נ' מדינת ישראל** (מיום 14.05.20).

44. אכן, חלפו כ - 5.5 שנים מאז הוטל המע"ת ועד היום, ואומנם מזה שלוש שנים לא הסתבר הנאשם בפלילים פעם נוספת, אך יחד עם זאת אין סבורה שהתקיימו במקרה דנן הטעמים המיוחדים המצדיקים הארצת התנאי, בשים לב לחומרת העבירות, להישנותו ולכל השיקולים שפורטו לעיל. לדידי, הארצת המאסר המותנה לא תועלם להרთעתו של הנאשם מleshob ולבצע עבירות ודוקא הפעלתו תוביל להפנתה חומרת מעשי. סבורני, כי בעניינו ראוי כי ידרש מהנאשם הגמול שישקף את הסלידה שחששה החברה נוכח מעשי ואת הוקעתם הנדרשת והצורך בהרתו והרעתה אחרים כמוותו.

45. את נסיבותיו האישיות, את העובדה שלא נפתחו נגדו תיקים נוספים ואת פרק הזמן שחלף מאז הטלת המע"ת ועד היום שקלתי, בקביעה כי יש למקם את הנאשם ברף האמצעי של מתחם העונשה אותו קבעתי לעיל.

46. בכלל השיקולים, החלמתי כי יש לגוזר על הנאשם עונש מאסר בפועל ולהפעיל את מע"ת שעומד נגדו. לאור העולה מחוות דעת הממונה על עבודות שירות, אף מצאתי כי יש להורות על ריצוי העונש בכליה ממשית ושלאל על דרך עבודות שירות. הפעלת התנאי תישא באופן שחקלו תהא בחופף לעונש המאסר וחילקו במצטבר, וזאת גם כן מתוך התחשבות בנסיבותו של הנאשם. ביחס לרכיב הקנס, בהתחשב בנסיבותו הכלכליות של הנאשם, מצאתי להורות על קנס בשיעור נמוך, ועל התcheinות כספית צופה פני עתיד.

סוף דבר

47. מכל הנתונים והשיקולים שפירתי לעיל, באיזון ביניהם ובשים לב לפסיקה הנוגגת, מצאתי להשית על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 5 חודשים. הנאשם יוכל בריצוי עונשו ביום 20.09.20.

ב. אני מורה על הפעלת המאסר המותנה שנגזר על הנאשם בתיק **ת.פ 13-06-15639** ביום 14.11.05, וזאת כך שני חודשים מאסר ירצו בחופף ו - 3 חודשים במצטבר.

סק הכל ירצה הנאשם 8 חודשים מאסר בפועל.

- ג. 5 חודשים מאסר על תנאי לפחות 3 שנים מיום שחררו ממאסר, והתנאיו הוא שלא יעבור הנאשם כל עבירה אלימה מסווגו, לרבות איומים.
- ד. 9 חודשים מאסר על תנאי לפחות 3 שנים מיום שחררו ממאסר וה坦אי הוא שלא יעבור הנאשם כל עבירה אלימה מסווג פשוט.
- ה. קנס בסך 750 ₪, שישולם ב - 3 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 20.10.20 ובכל 20 לחודש לאחר מכן.
- ו. יתחייב התחייבות כספית שלא לעבור כל עבירה כל עבירה אלימה, לרבות איומים, לפחות 3 שנים מהיום. סכום ההתחייבות 5,000 ₪.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז לוד בתוקן 45 ימים.

ניתן היום, י"ז אולול תש"פ, 06 ספטמבר 2020, בהעדר הצדדים.